

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. lapkričio 7 d. Nr. 21RE3-210 (AG3-177/24-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas ir pranešėjas), Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės ir Svetlanos Sinkevičienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrino administracinį ginčą pagal pareiškėjo „Asmuo X“ skundą atsakovei Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos sprendimo panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas „Asmuo X“ (toliau – ir pareiškėjas) pateikė Komisijai skundą, kuriuo prašo panaikinti Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – ir atsakovė arba Užimtumo tarnyba) Šiaulių klientų aptarnavimo departamento Šiaulių 2-ojo skyriaus vedėjo 2025 m. spalio 1 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl veiksmų su statusais ir registracija Užimtumo tarnyboje“ (toliau – ir Sprendimas), kuriuo panaikintas jo bedarbio statusas šešiams mėnesiams, ir pašalinti pasekmes, susijusias su bedarbio statuso netekimu.

Skunde pareiškėjas nurodo tokias faktines aplinkybes: nuo 2025 m. rugpjūčio 13 d. tapo (duomenys neskelbtini) kolegijos studentu, tai patvirtina 2025 m. rugpjūčio 13 d. studijų sutartis; nuo 2024 m. gruodžio mėn. iki 2025 m. rugsėjo 9 d. atliko privalomąją karo tarnybą. Pasak pareiškėjo, grįžęs iš tarnybos, be prašymo, jis buvo automatiškai pakartotinai užregistruotas Užimtumo tarnyboje, bet tuo pat metu jis buvo dieninių studijų studentas, todėl nuo 2025 m. rugpjūčio 13 d. negalėjo turėti bedarbio statuso ir atitinkamai atvykti dėl pasiūlymo įsidarbinti.

Užimtumo tarnyba atsiliepiu su skundu nesutinka ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliopime pirmiausia aptariamos faktinės aplinkybės ir pažymima, kad pareiškėjas Užimtumo tarnyboje registravosi 2024 m. lapkričio 17 d. internetu ir jam buvo suteiktas bedarbio statusas. Kartu atkreipia dėmesį, kad pareiškėjas pasirinko nuotolinį paslaugų teikimo būdą. Pasak atsakovės, 2024 m. lapkričio 21 d. pareiškėjas nuotolinės konsultacijos metu informavo Užimtumo tarnybos aptarnaujantį specialistą apie tai, kad nuo 2024 m. gruodžio 9 d. planuoja atlikti privalomąją pradinę karo tarnybą Lietuvos kariuomenėje. Pareiškėjui pradėjus privalomąją pradinę karo tarnybą, aptarnaujantis Užimtumo tarnybos specialistas el. laišku informavo pareiškėją apie bedarbio statuso sustabdymą privalomosios pradinės tarnybos laikotarpiu nuo 2024 m. gruodžio 9 d. iki 2025 m. rugsėjo 8 d., kadangi vadovaujantis Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo (toliau – ir Užimtumo įstatymas) 24 straipsnio 1 dalies 3 punktu, bedarbio statusas sustabdomas laikotarpiu, kai: bedarbis atlieka privalomąją pradinę karo tarnybą <...>.

Atsakovė nurodo, kad pareiškėjui atlikus privalomąją pradinę karo tarnybą Lietuvos kariuomenėje, vadovaujantis iš Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos gautais duomenimis, jo bedarbio statusas 2025 m. rugsėjo 9 d. Užimtumo tarnyboje buvo atkurtas, kaip tai numato Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 3 dalis: „Bedarbio statusas atkuriamas išnykus šio straipsnio 1

dalyje nurodytoms aplinkybėms“. Akcentuoja, kad prašymų panaikinti bedarbio statusą iš pareiškėjo Užimtumo tarnyboje nebuvo gauta nei iki bedarbio statuso sustabdymo, nei jo sustabdymo laikotarpiu, nei po statuso atkūrimo. Po pradinės privalomosios karo tarnybos pareiškėjas į Užimtumo tarnybą nesikreipė, neatsakė į telefono skambučius, todėl pareiškėjo skundo argumentai, kad jis negalėjo turėti bedarbio statuso, atsakovės vertinimu, yra nepagrįsti.

Taigi, atkūrus bedarbio statusą, pareiškėjui buvo paskirta atvykti į Užimtumo tarnybą 2025 m. rugsėjo 25 d. Pareiškėjas per e. paslaugas buvo informuotas apie bedarbio statuso atkūrimą ir apie jam 2025 m. rugsėjo 25 d. paskirtą atvykimo laiką, nurodytas atvykimo tikslas – priimti pasiūlymą dirbti. Atsiliepime teigiama, kad pagal planuotą atvykimo tikslą ir asmens nurodytą pagrindinį pageidavimą įsidarbinti, pareiškėjui 2025 m. rugsėjo 5 d. buvo suformuotas pasiūlymas dirbti padavėjo darbu. Tačiau paskirtu laiku 2025 m. rugsėjo 25 d. pareiškėjas į Užimtumo tarnybą neatvyko, nuotolinio bendravimo priemone nesusisiekė su Užimtumo tarnybos aptarnaujančiu specialistu. Kadangi pareiškėjas neatvyko į Užimtumo tarnybą priimti pasiūlymo dirbti, vadovaujantis Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 4 dalies 6 punktu (kai bedarbis be svarbių priežasčių neatvyksta į Užimtumo tarnybą nustatytu laiku priimti pasiūlymo dirbti <...>), buvo priimtas skundžiamas Sprendimas, kuriuo nuo 2025 m. rugsėjo 26 d. pareiškėjui panaikintas bedarbio statusas.

Atsakovė taip pat nesutinka su skundo argumentais, kad nuo 2025 m. rugpjūčio 13 d. pareiškėjas negalėjo turėti bedarbio statuso, nes buvo dieninių studijų studentas, nes Užimtumo įstatymas nedraudžia nuolatinės (dieninės) studijų formos studentams būti registruotais Užimtumo tarnyboje bedarbio statusu (Užimtumo įstatymo 22 straipsnio 1 dalis).

Be to, atsiliepime pabrėžiama, kad nei iki skundžiamo Sprendimo priėmimo, nei po to, Užimtumo tarnyboje nėra gauta jokių naujų duomenų ar įrodymų, kurie turėtų įtakos priimtam Sprendimui ir pagrįstų svarbių priežasčių, numatytų Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 6 dalyje, egzistavimą.

Kartu atsiliepime atsakovė primena, jog Lietuvos Respublikos Konstitucinis teismas 2019 m. spalio 31 d. nutarime Nr. KT41-N12/2019 yra konstatavęs: „<...> kad pagal Konstituciją negali būti nesuteiktas ar panaikintas bedarbio statusas ir neskiriamas ar nutrauktas nedarbo socialinio draudimo išmokos mokėjimas asmeniui vien dėl to, kad jis studijuoja ar pradėjo studijuoti aukštojoje mokykloje pagal nuolatinės formos studijų programas, jeigu jis atitinka kitas Užimtumo įstatymo nustatytas sąlygas, be kita ko (ir pirmiausia), būti darbingo amžiaus galinčiu dirbti asmeniu, neturėti darbo ir jo aktyviai ieškoti“.

Skundas atmestinas.

Ginčas byloje kilo dėl Užimtumo tarnybos 2025 m. spalio 1 d. sprendimo Nr. SS(19.5)-4320 „Dėl veiksmų su statusais ir registracija Užimtumo tarnyboje“ (minėta, Sprendimas) dalies, kuria pareiškėjui panaikintas bedarbio statusas be teisės registruotis Užimtumo tarnyboje 6 mėnesius, teisėtumo.

Byloje nustatyta, kad pareiškėjas nuo 2024 m. lapkričio 17 d. buvo registruotas Užimtumo tarnyboje kaip bedarbis. Nuo 2024 m. gruodžio 9 d. pareiškėjo bedarbio statusas buvo sustabdytas, vadovaujantis Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 1 dalies 3 punktu, nes pareiškėjas atliko pradinę karo ar alternatyvią krašto apsaugos tarnybą. Nuo 2025 m. rugsėjo 9 d. Užimtumo tarnybos 2025 m. rugsėjo 12 d. sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Sprendimas dėl statuso), vadovaujantis Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 3 dalimi, pareiškėjui bedarbio statusas buvo atkurtas, atlikus pradinę karo ar alternatyvią krašto apsaugos tarnybą. Išmokų pareiškėjas nurodytais laikotarpiais iš Užimtumo tarnybos negavo. Visų šių aplinkybių neginčija ir pareiškėjas.

Iš Užimtumo tarnybos elektroninių paslaugų svetainės išrašų matyti, kad atkūrus bedarbio statusą, pareiškėjui 2025 m. rugsėjo 5 d. per elektroninę sistemą buvo išsiųstas kvietimas atvykti į Užimtumo tarnybos Šiaulių klientų aptarnavimo departamento Šiaulių miesto 2-ąjį skyrių 2025 m. rugsėjo 25 d., 10 val. dėl tinkamo darbo pasiūlymo. Iš atsakovės elektroninėje sistemoje pareiškėjui teiktos informacijos matyti, kad pareiškėjui 2025 m. rugsėjo 25 d. buvo siūloma dirbti padavėju MB „(duomenys neskelbtini)“. Nors, kaip nustatyta, pareiškėjui per e. paslaugas buvo teikiama informacija tiek apie jam atkurtą bedarbio statusą, tiek apie siūlomą 2025 m. rugsėjo 25 d. darbo

pasiūlymo priėmimą, tačiau būtina pastebėti, kad su aptariama informacija pareiškėjas susipažino tik 2025 m. rugsėjo 30 d. Tai leidžia teigti, kad iki 2025 m. rugsėjo 30 d. pareiškėjas aktyviai nesidomėjo jam atsakovės siunčiama informacija ir nežinojo nei apie jo bedarbio statuso atkūrimą, nei apie siūlymą įsidarbinti, nei apie kvietimą atvykti 2025 m. rugsėjo 25 d. pas Užimtumo tarnybos Šiaulių klientų aptarnavimo departamento Šiaulių miesto 2-ojo skyriaus specialistą. Nepaisant to, kadangi pareiškėjas neatvyko į Užimtumo tarnybą priimti pasiūlymo dirbti, vadovaujantis Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 4 dalies 6 punktu, buvo priimtas Sprendimas, kuriuo nuo 2025 m. rugsėjo 26 d. pareiškėjui panaikintas bedarbio statusas, kas kartu sąlygoja, jog darbo paieškos nutraukiamos be teisės registruotis Užimtumo tarnyboje 6 mėnesius.

Atitinkamai Užimtumo tarnyba 2025 m. spalio 1 d. raštu Nr. SD(19.5) „Dėl bedarbio statuso panaikinimo“ (toliau – ir Raštas) informavo pareiškėją apie priimtą skundžiamą Sprendimą ir paaiškino, kad pareiškėjas 2025 m. rugsėjo 25 d. nustatytu laiku be svarbių priežasčių neatvyko į Užimtumo tarnybą naudotis individualiame užimtumo veiklos plane numatytais darbo rinkos priemonėmis, todėl nuo 2025 m. rugsėjo 26 d. pareiškėjo registracija Užimtumo tarnyboje yra nutraukta, panaikinant bedarbio statusą. Raštu pareiškėjas taip pat informuotas, jog, vadovaujantis Užimtumo įstatymo 22 straipsnio 5 dalies nuostatomis, panaikinus bedarbio statusą dėl Rašte nurodytų aplinkybių, pareiškėjo prašymu registracija Užimtumo tarnyboje gali būti tęsiama (jei prašymas pateikiamas per 3 darbo dienas nuo bedarbio statuso panaikinimo dienos) priskiriant šio straipsnio 4 dalies 4 punkte nurodytą statusą (asmuo, praradęs bedarbio statusą), o bedarbio statusas pakartotinai pareiškėjui gali būti suteikiamas ne anksčiau kaip po 6 mėnesių nuo bedarbio statuso panaikinimo dienos, t. y. ne anksčiau kaip 2026 m. kovo 25 d.

Ginčo teisiniams santykiams aktualūs Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymas (minėta, Užimtumo įstatymas), Užimtumo tarnybos direktoriaus 2022 m. liepos 4 d. įsakymu Nr. V-196 patvirtintas Darbo rinkos paslaugų teikimo darbo ieškantiems ir darbdaviams tvarkos aprašas (toliau – ir Aprašas; aktuali redakcija galiojanti nuo 2025 m. balandžio 16 d.), Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (toliau – ir VAĮ).

Iš skundo turinio matyti, kad pareiškėjas savo reikalavimą panaikinti atsakovės Sprendimą grindžia tuo, kad nuo 2025 m. rugpjūčio 13 d. jis tapo (duomenys neskelbtini) kolegijos studentu ir, kaip galima suprasti, būti registruotas Užimtumo tarnyboje kaip bedarbis nebenorėjo ir prašymo tęsti registraciją Užimtumo tarnyboje po atliktos pradinės karo tarnybos atsakovei neteikė. Jau minėta, kad po skundžiamo Sprendimo priėmimo pareiškėjas nebeturi bedarbio statuso, vadinasi, pareiškėjo tikslas pasiektas. Todėl Komisija sprendžia, kad ginčas tokioje situacijoje, iš esmės, keliamas ne dėl bedarbio statuso panaikinimo, o dėl teisinio pagrindo, kuriuo vadovaujantis pareiškėjas buvo išregistruotas iš Užimtumo tarnybos. Apie tai Komisija šiame sprendime pasisakys plačiau.

Užimtumo įstatymas nustato pagrindines užimtumo formas ir jų sistemą, darbo ieškančių asmenų užimtumo rėmimo sistemos teisinius pagrindus, jos tikslą, uždavinius, užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančių subjektų funkcijas, darbo rinkos paslaugų teikimo ir užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo organizavimą ir finansavimą, atsakomybę už nelegalų darbą, užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus, nedeklaruotą darbą ir nedeklaruotą savarankišką veiklą (1 straipsnio 1 dalis). Atitinkamai Aprašas nustato registracijos Užimtumo tarnyboje ir sprendimo dėl statuso priėmimo tvarką (Aprašo II skyriaus pirmasis skirsnis), darbo ieškančių asmenų įsidarbinimo galimybių vertinimo tvarką, jų priskyrimo Užimtumo įstatymo 23 straipsnio 1 dalyje nurodytoms darbo ieškančių asmenų grupėms kriterijus (Aprašo II skyriaus antrasis skirsnis) ir kitus klausimus.

Užimtumo įstatymo 24 straipsnis nustato bedarbio statuso sustabdymo, atkūrimo ir panaikinimo pagrindus. Šio straipsnio 1 dalis numato atvejus, kada bedarbio statusas sustabdomas atitinkamam laikotarpiu, kurių vienas – kai bedarbis atlieka privalomąją pradinę karo tarnybą ar alternatyviąją krašto apsaugos tarnybą <...> (3 punktas). To paties straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad bedarbio statusas atkuriamas išnykus šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms aplinkybėms. Aptartas reglamentavimas rodo, kad atsiradus tam tikroms aplinkybėms ir (ar) susiklosčius atitinkamoms sąlygoms, Užimtumo tarnyba be atskirto asmens prašymo sustabdo to asmens bedarbio statusą ir, išnykus aplinkybėms, dėl kurių bedarbio statusas buvo sustabdytas, tokį statusą, vėlgi, be asmens prašymo atkuria. Būtent tokia situacija susiklostė ir pareiškėjo atveju. Todėl kaip nepagrįsti atmetami

pareiškėjo argumentai, kad atsakovė teisės atkurti jam bedarbio statuso po atliktos privalomosios karo tarnybos neturėjo.

Kartu su skundu pareiškėjas Komisijai pateikė 2025 m. rugpjūčio 13 d. Studijų sutarties Nr. VV S18-409 (toliau – ir Studijų sutartis) kopiją, teigdamas, kad nuo šios sutarties sudarymo jis savaime nebegalėjo turėti bedarbio statuso ir neturėjo pareigos atvykti dėl pasiūlymo įsidarbinti. Komisija nesutinka su tokiais pareiškėjo argumentais.

Pagal tarp pareiškėjo ir (duomenys neskelbtini) kolegijos sudarytą Studijų sutartį – pareiškėjas tapo (duomenys neskelbtini) kolegijos (duomenys neskelbtini) studijų programos pirmojo kurso dieninių studijų studentu. Užimtumo įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje 1-7 punktuose yra išdėstytas baigtinis sąrašas sąlygų, kurias visas turi atitikti bedarbis asmuo. Viena iš tokių sąlygų, kuri aktuali sprendžiamo ginčo kontekstui, reiškia, kad bedarbiu negali būti asmuo, kuris mokosi pagal bendrojo ugdymo programas, išskyrus asmenis, kurie mokosi pagal suaugusiųjų pradinio, pagrindinio, vidurinio ugdymo programas (Užimtumo įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 5 punktas). Šioje byloje nėra duomenų, kad pareiškėjas iki skundžiamo Sprendimo priėmimo būtų pradėjęs mokytis pagal bendrojo ugdymo programą, todėl tai, kad jis pradėjo mokytis pagal kitokią – (duomenys neskelbtini) studijų programą, savaime nėra priežastis (Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 4 dalies 4 punktas), paneigianti Užimtumo tarnybos pareigą atkurti pareiškėjui bedarbio statusą po atliktos privalomosios pradinės karo tarnybos. Šiame kontekste taip pat paminėtina, kad viena iš bedarbio statuso panaikinimo aplinkybių – kai gaunamas bedarbio prašymas nutraukti jo registraciją Užimtumo tarnyboje (Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 4 dalies 13 punktas). Byloje nėra duomenų, kad tokį prašymą Užimtumo tarnybai pareiškėjas būtų pateikęs iki Sprendimo priėmimo, todėl atsakovei nebuvo teisinio pagrindo dėl to nutraukti pareiškėjo registraciją Užimtumo tarnyboje.

Aprašo 5 punkte nustatyta, kad registravimo Užimtumo tarnyboje paslauga teikiama asmenims Aprašo III skyriaus pirmajame ir antrajame skirsniuose nustatytais sąlygomis ir tvarka, užpildžius Darbo ieškančio asmens kortelę (Aprašo 1 priedas) ir įsidarbinimo galimybių vertinimo anketą (Aprašo 2 priedas). Apsilankymo Užimtumo tarnyboje tikslas, data ir laikas yra numatomas darbo ieškančio asmens atmintinėje arba darbo ieškantis asmuo apie apsilankymo Užimtumo tarnyboje tikslą, datą ir laiką informuojamas jo pasirinkta nuotolinio aptarnavimo priemone, darbo ieškančiam asmeniui pasirinkus nuotolinį paslaugų teikimo būdą (Aprašo 10 punktas). Darbo ieškančio asmens pasirinkta nuotolinio aptarnavimo priemonė yra laikomas asmens pasirinktas aptarnavimo būdas: telefonu, elektroniniu paštu arba naudojantis Užimtumo tarnybos teikiamomis elektroninėmis paslaugomis (Aprašo 11 punktas).

Šioje byloje nustatyta, kad pareiškėjas pasirinko nuotolinį Užimtumo tarnybos paslaugų teikimo būdą, tačiau, kaip nurodė atsakovė, susisiekti telefonu su pareiškėju nepavyko, o iš elektroninių paslaugų svetainės išrašų nustatyta, kad pareiškėjas aktyviai nesidomėjo jam Užimtumo tarnybos teikiama informacija ir pasiūlymu įsidarbinti.

Registravimo Užimtumo tarnyboje metu, priklausomai nuo registracijos būdo, Darbo ieškančio asmens atmintinė (Aprašo 3 priedas) įteikiama arba suformuojama darbo ieškančio asmens Užimtumo tarnybos elektroninių paslaugų vartotojo paskyroje (Aprašo 6 punktas). Aprašo 30 punkte nustatyta, kad Užimtumo tarnybos klientų aptarnavimo skyriaus (toliau – ir KAS) specialistas prieš sudarydamas individualaus užimtumo veiklos planą (toliau – ir IUVP), be kita ko, supažindina darbo ieškančią asmenį su Užimtumo tarnybos Paslaugų teikimo sąlygomis ir tvarka bei su tuo susijusiomis asmens teisėmis ir pareigomis (30.3 papunktis), be to, informuoja darbo ieškančią asmenį apie jo atsakomybę už sudarytame IUVP nurodytų įsipareigojimų nesilaikymą, primena, kad darbo ieškančio asmens atsakomybė nurodyta jam registracijos Užimtumo tarnyboje metu įteiktoje Darbo ieškančio asmens atmintinėje (Aprašo 34 punktas).

Darbo ieškančio asmens atmintinėje, be kita ko, yra išdėstytos ne tik darbo ieškančio asmens, bedarbio teisės, bet ir pareigos, su kuriomis pareiškėjas privalėjo susipažinti ir jų laikytis. Viena iš aktualių pareigų – atvykti šioje atmintinėje nurodytu laiku priimti pasiūlymo dirbti, sudaryti Individualų užimtumo veiklos planą arba dalyvauti Individualiame užimtumo veiklos plane numatytose ADRPP, užimtumo didinimo programose ar naudotis šiame plane numatytomis darbo rinkos paslaugomis. Pasirinkus nuotolinį paslaugų teikimo būdą ir registracijos metu nurodžius el.

pašto adresą, kaip nuotolinę bendravimo priemonę, laikoma, kad el. paštu išsiųstas kvietimas atvykti į Užimtumo tarnybą yra įteiktas kitą darbo dieną po kvietimo išsiuntimo (Darbo ieškančio asmens atmintinės Bedarbio pareigos 8 punktas). Bedarbiui Darbo ieškančio asmens atmintinėje numatytu arba jo pasirinkta nuotolinio aptarnavimo priemone sutartu laiku neatvykus priimti pasiūlymo dirbti, priimamas sprendimas dėl bedarbio statuso panaikinimo (Aprašo 54 punktas).

Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 4 dalyje, kaip minėta, numatyta, kad bedarbio statusas panaikinamas atsiradus bent vienai iš šioje dalyje nurodytų aplinkybių. Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 4 dalies 6 punkte yra nurodytos aplinkybės, dėl kurių panaikinamas bedarbio statusas – bedarbis be svarbių priežasčių neatvyksta į Užimtumo tarnybą nustatytu laiku priimti pasiūlymo dirbti arba sudaryti individualaus užimtumo veiklos plano, arba dalyvauti individualiame užimtumo veiklos plane numatytoje aktyvios darbo rinkos politikos priemonėse, užimtumo didinimo programose ar naudotis šiame plane numatytais darbo rinkos paslaugomis.

Šioje byloje nustatyta, kad pareiškėjas nustatytu laiku į Užimtumo tarnybą neatvyko, darbo pasiūlymo nepriėmė ir atsakovei nustatytu būdu ir priemonėmis nepranešė apie jokiais svarbias aplinkybes, galinčias pateisinti tokį jo elgesį, todėl Užimtumo tarnyba pagrįstai ir teisėtai panaikino pareiškėjo bedarbio statusą, būtent, Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 4 dalies 6 punkte nustatytu pagrindu, o pareiškėjas atitinkamai privalo priimti visus teisinius padarinius, atsiradusius dėl jo paties valios.

Darbo ieškančio asmens atmintinės skyriuje Bedarbio pareigų nevykdymo teisinės pasekmės 2 punkte nustatyta, kad bedarbiams, nevykdantiems skyriaus Bedarbio pareigos 1, 5-8 punktuose nurodytų pareigų, bedarbio statusas panaikinamas ir šis statusas pakartotinai gali būti suteikiamas ne anksčiau kaip po 6 mėnesių.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra pažymėjęs, kad VAĮ 8 straipsnio 1 dalimi (ginčui aktualioje VAĮ redakcijoje – 10 straipsnio 5 dalimi) iš esmės yra siekiama užtikrinti, kad asmeniui, dėl kurio yra priimtas atitinkamas individualus administracinis aktas, būtų žinomi šio akto priėmimo teisinis bei faktinis pagrindai, motyvai. Todėl, kai nėra pagrindo atitinkamą individualų administracinį aktą pripažinti visiškai nemotyvuotu, kiekvienu konkrečiu atveju, sprenddamas dėl tokio akto atitikties pastarosios įstatymo nuostatos reikalavimams, teismas (šiuo atveju – Komisija) privalo ad hoc (liet. konkrečiu atveju) įvertinti, ar nustatyti turinio (teisinio ir faktinio pagrindimo, motyvacijos) trūkumai yra esminiai, sukliudę šio individualaus administracinio akto adresatams suprasti atitinkamų visuomeninių santykių esmę ir turinį, identifikuoti jų teisių, pareigų bei teisėtų interesų pasikeitimą, šio pasikeitimo pagrindus ir apimtį, tinkamai įgyvendinti šiuo aktu suteiktas teises ar (ir) įvykdyti nustatytas pareigas bei įstatymų nustatyta tvarka efektyviai realizuoti teisę į (galimai) pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynybą. Šis vertinimas turi būti atliekamas individualaus administracinio akto adresato požiūriu, t. y. būtent to, kuris turi teisę žinoti ir suprasti, dėl kokios priežasties ir kuo remiantis priimtas konkretus sprendimas, be kita ko, atsižvelgiant ir į pastarajam asmeniui žinomas aplinkybes, lėmusias minėtą sprendimą (2011 m. birželio 27 d. išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimas byloje Nr. A556-336/2011).

Atsižvelgiant į šiam sprendime aptartas aplinkybes, teisinį reglamentavimą Komisija daro išvadą, kad pareiškėjas buvo supažindintas su savo, kaip bedarbio, pareigomis, jam buvo žinomos šių pareigų nevykdymo pasekmės, bylos duomenys patvirtina, kad pareiškėjas nesilaikė nustatyto bedarbio pareigų – be svarbių priežasčių neatvyko Užimtumo tarnybą priimti darbo pasiūlymo, todėl atsakovė pagrįstai priėmė Sprendimą, kuriuo pareiškėjui nuo 2025 m. rugsėjo 26 d. panaikintas bedarbio statusas ir nutraukta jo registracija Užimtumo tarnyboje. Sprendime ir kartu Rašte nurodytos nustatytos esminės faktinės aplinkybės ir teisės normos, Sprendimas atitinka VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje nustatytus administraciniam sprendimui keliamus reikalavimus, todėl naikinti Sprendimą pareiškėjo skunde nurodytais argumentais nėra nei teisinio, nei faktinio pagrindo.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo „Asmuo X“ skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Svetlana Sinkevičienė